

Встановлення Віцепровінції України

ДЕКРЕТ

(Прот. № 00338/04)

Перший монастир Ордену Братів Менших Капуцинів в Україні було засновано у Львові в 1709 році. До кінця XVIII ст. на території сьогodнішньої України постало 16 монастирів, які належали до Польської Провінції Капуцинів. Ця Провінція була поділена на дві кустодії: Польську і Руську (волинську). Всі чернечі доми, що знаходились на українських землях, належали до Руської Кустодії.

Під кінець XVIII ст. Річ Посполита (Польща) була поділена між трьома державами, що спричинило також і поділ польської провінції на кілька адміністративних одиниць. На українських землях, приєднаних до складу Росії, у 1796 році зродилась руська провінція, котра через репресії і ліквідацію монастирів царською владою в 1888 році назавжди зникла з життя Ордену.

Монастирі на українських землях, де панувала Австрія, були приєднані до створеної в 1785 році Галицької Провінції.

Після другої світової війни Західна Україна була приєднана до Радянського Союзу і всі монастирі, котрі знаходились на її території, були закриті радянською владою. Деяких братів було засуджено і вислано до Сибіру. В Радянському Союзі залишився слуга Божий Серафим Кашуба, котрий аж до своєї смерті (1977) вів душпастирську роботу в Казахстані, в Україні і в Росії.

В Україну капуцини повернулись в 1988 році. Першим з них був бр. Станіслав Падевський, який сьогодні є ординарієм Харківсько-Запорізької єпархії. Спочатку брати допомагали священикам в парафіяльній роботі, а потім почали посідати самостійні осередки: в 1989 році капуцини повернулися до свого давнього монастиря в Старокостянтиніві; в наступному році відкрили осередок в Красиліві; в 1992 році повернулися до Вінниці; а з 1993 року працюють в столиці України - Києві.

5 січня 1995 року бр. Ришард Модельскі, Провінційний Міністр Краківської Провінції, звернувся до Генерального Уряду з проханням встановити для працюючих в Україні братів кустодію. Відповідний декрет від 13 червня 1995 року (Прот. № 00621/95) набув юридичної чинності 5 липня 1995 року. На момент

створення Кустодії в Україні працювало дев'ять братів, а декілька братів з України перебували на той час у Польщі, проходячи початкову формацію. Капуцини тоді мали чотири осередки - в Старокостянтинові, Красилові, Вінниці та Києві.

Наступні роки були періодом подальшого розвитку Кустодії, як територіального, так і чисельного. В 1999 році відкрились нові чернечі доми на Сході України - в Дніпропетровську та в Дніпродзержинську. На початку 2002 року бр. Яцек Валігура, Провінційний Міністр Краківської Провінції, запропонував братам з Кустодії України відкрити дім на території Російської Федерації. В березні 2002 року бр. Пьотр Коморнічак, Регулярний Настоятель Кустодії України, поїхав у Росію, щоб на місці ознайомитись з ситуацією і зустрітись з єпископами Москви та Саратова. В липні 2002 року бр. Яцек Валігура зустрівся з Його Преосвященством Клементом Піккелем, ординарієм Саратовської єпархії, щоб обговорити можливості створення осередка у Воронежі. На запрошення єпископа Піккеля в липні 2003 року до Воронежа прибули перші капуцини - бр. Віктор Свідерський та бр. Марек Бакежинський, котрі з листопада 2003 року мешкають в новоствореному чернечому домі.

Сьогодні Кустодія має шість чернечих домів в Україні та один в Росії, і нараховує 23 ченців після вічних обітів. Різноманітна душпастирська євангелізаційна діяльність дозволяє потрапити до багатьох нових середовищ. Вагомим результатом цього є факт зростання кількості місцевих покликань. На кінець 2003 року Кустодія нараховувала п'ятеро братів з України після вічних обітів, десятеро на тимчасових обітах, шестеро в новіціяті і п'ятеро в постуляті. Молодий вік братів по вічних обітах, наявність місцевих покликань дають надію на добрий розвиток Ордену в цій частині Європи.

Конференція СЕСОС під час зустрічі 7-10 жовтня 2002 року в Закрочимі (Польща) (Прот. № 000830/02) рішуче підтримала ідею створення Віцепровінції України.

Бр. Яцек Валігура, Провінційний Міністр Краківської Провінції, звернувся в листі з 7 листопада 2003 (Прот. № 00867/03) з проханням піднести Кустодію України до рангу Віцепровінції. У своїй відповіді Генеральний Міністр бр. Джон Коріво (John Corriveau) в листі від 19 листопада 2003 року (Прот. №00867/03) висловив згоду на те, щоб постала Віцепровінція України та Росії, підпорядкована Краківській Провінції.

Тому,

за згодою Генеральної Влади, а також згідно з приписами Канонічного Права і наших Конституцій (пор. 111,1), затверджую і оголошую встановлення Віцепровінції України, підпорядкованої Краківській Провінції, яка має право користуватись всіма привілеями і обов'язками віцепровінції нашого Ордену.

Даний Декрет набуває чинності з 14 червня 2003 року, в день його проголошення. Територіальні кордони Віцепровінції відповідають політичним кордонам України, а також території Саратовської єпархії, яка знаходиться в межах

Російської Федерації. Нова Віцепровінція присвятить себе справі євангелізації під покровительством св. Піо з П'єтрельчини.

До складу Віцепровінції України входять:

- всі брати, котрі з моменту її затвердження мають повноваження перебувати на її території;
- всі брати, котрі складуть свої обіти як члени Віцепровінції.

Згідно з № 111,4 наших Конституцій і взявши до уваги пропозиції братів по вічних обітах, котрі належать до Кустодії України, а також за згодою Генеральної Влади, вираженої на засіданні 1 квітня 2004 р., Віцепровінційним Міністром та його Радниками призначаю таких братів:

Віцепровінційний Міністр:
Перший Радник:
Другий Радник:

Блажей Суска
Гжегож Лігенза
Пьотр Куркевіч

Крім того, всі брати по вічних обітах, котрі належать до Віцепровінції України та Росії, повинні зібратися на віцепровінційну капітулу (пор. Конституцію 111,4), яку належить скликати протягом найближчого року. Крім справ, які стосуються життя і свідчення братів, капітула повинна зайнятися підготовкою Статутів нової Віцепровінції, а також встановити процедуру, що стосується справи виборів і участі в капітулі.

При цій нагоді гаряче прагну подякувати Краківській Провінції за її активну участь у розвитку нашої присутності в Україні, яка допровадила до створення нового округу. Братам, котрі належать до новоствореної Віцепровінції, висловлюю щирі вітання і одночасно ввіряю заступництву нашого св. Піо з П'єтрельчини, котрого обрали собі як покровителя, і закликаю над ними багатства Божого благословення.

Рим, Генеральна Курія,
Дата 30 квітня 2004

Бр. Джон Коріво,
Генеральний Міністр OFMCar

Бр. Марек Пшечевські,
Генеральний Секретар OFMCar